

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 30. aprila 2019*

„Ničnostna tožba – EKJS in EKSRP – Izvedbeni sklep Komisije – Uradna obvestitev naslovnika –
Objava sklepa v *Uradnem listu Evropske unije* – Rok za vložitev tožbe – Začetek – Zamuda –
Nedopustnost“

V zadevi T-530/18,

Romunija, ki jo zastopajo C.-R. Cantâr, E. Gane, C.-M. Florescu in O.-C. Ichim, agenti,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata J. Aquilina in L. Radu Bouyon, agentki,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev delne ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2018/873 z dne 13. junija 2018 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (UL 2018, L 152, str. 29) v delu, v katerem so izključeni nekateri odhodki Romunije,

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi A. M. Collins, predsednik, M. Kancheva (poročevalka), sodnica, in G. De Baere, sodnik,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

Sklep

Dejansko stanje

- 1 Evropska komisija je 13. junija 2018 sprejela Izvedbeni sklep (EU) 2018/873 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (UL 2018, L 152, str. 29, v nadaljevanju: izpodbijani sklep). Komisija je z izpodbijanim sklepom za Romunijo uporabila finančni popravek v skupnem znesku 90.133.370,64 EUR med drugim za podukrep 1a glede na ukrepe, ki

* Jezik postopka: romunščina.

spadajo v integrirani administrativni in kontrolni sistem (IAKS) v okviru „Razvoja podeželja EKSRP“ za proračunski leti 2015 in 2016, ter za podukrepe 3a, 5a, 3b in 4b glede na ukrepe, ki niso vezani na površino, v okviru „Razvoja podeželja EKSRP os 2“ za proračunsko leto 2014.

2 Člen 1 izpodbijanega sklepa določa:

„Zneski, določeni v Prilogi in povezani z odhodki akreditiranih plačilnih agencij držav članic, prijavljenimi v okviru EKJS ali EKSRP, so izključeni iz financiranja Unije.“

3 Člen 2 izpodbijanega sklepa določa:

„Ta sklep je naslovljen na [...] Romunijo [...].“

4 Stalno predstavništvo Romunije pri Evropski uniji je bilo o izpodbijanem sklepu uradno obveščeno 14. junija 2018, in sicer pod številko C(2018) 3826.

5 Izpodbijani sklep je bil 15. junija 2018 objavljen v *Uradnem listu Evropske unije*.

Postopek in predlogi strank

6 Romunija je 7. septembra 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.

7 Komisija je z ločeno vlogo 12. oktobra 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila ugovor nedopustnosti na podlagi člena 130(1) Poslovnika Splošnega sodišča.

8 Romunija je 26. novembra 2018 predložila stališče glede ugovora nedopustnosti, ki ga je podala Komisija.

9 Splošno sodišče je z ukrepom procesnega vodstva z dne 24. januarja 2019 od Komisije zahtevalo informacije o morebitnih razlikah med besedilom izpodbijanega sklepa, o katerem je bil naslovnik uradno obveščen, in objavljenim besedilom tega sklepa.

10 Komisija je z dopisom z dne 4. februarja 2019 izpolnila zahtevo Splošnega sodišča, tako da je predložila zahtevane informacije.

11 Romunija Splošnemu sodišču v tožbi predlaga, naj:

- izpodbijani sklep razglasi za delno ničen v delu, v katerem se nanaša na:
 - podukrep 1a v celoti (znesek 13.184.846,61 EUR za proračunski leti 2015 in 2016);
 - podukrepe 3a, 5a, 3b in 4b v celoti (znesek 45.532.000,96 EUR za proračunska leta 2014, 2015 in 2016) ter, podredno, delno za obdobje pred 19. septembrom 2015 (znesek 21.315.857,50 EUR);
- plačilo stroškov naloži Komisiji.

12 Komisija v ugovoru nedopustnosti Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo razglasi za nedopustno in jo zavrže;
- plačilo stroškov naloži Romuniji.

- 13 Romunija v stališču glede ugovora nedopustnosti ponavlja svoje predloge in Splošnemu sodišču predlaga tudi, naj tožbo razglasi za dopustno.

Pravo

- 14 Na podlagi člena 130(1) Poslovnika lahko Splošno sodišče na predlog tožene stranke odloči o nedopustnosti, ne da bi odločalo o zadevi po vsebini.
- 15 V obravnavani zadevi Splošno sodišče meni, da ima na podlagi listin iz spisa dovolj podatkov, zato bo odločilo, ne da bi nadaljevalo postopek.
- 16 Komisija v podporo ugovoru nedopustnosti trdi, da je bila tožba vložena prepozno, to je 7. septembra 2018. Ker je bilo stalno predstavništvo Romunije o izpodbijanem sklepu uradno obveščeno 14. junija 2018, se je po njenem mnenju rok za vložitev tožbe iztekel 24. avgusta 2018.
- 17 Romunija v stališču glede ugovora nedopustnosti trdi, da je tožba dopustna.
- 18 Na prvem mestu Romunija zatrjuje, da člena 263, šesti odstavek, PDEU ni mogoče razlagati tako, da je začetek dvomesečnega roka za vložitev ničnostne tožbe zoper akt Evropske unije samodejno in na splošno trenutek, ko ta akt začne veljati ali imeti pravne učinke, ker člen 297 PDEU nasprotuje takemu sklepu.
- 19 Na drugem mestu Romunija trdi, da mora biti začetek dvomesečnega roka za vložitev ničnostne tožbe zoper akt, o katerem mora biti naslovnik uradno obveščen, ki pa se v skladu z ustaljeno dolgoletno prakso avtorja akta tudi objavi v *Uradnem listu*, vedno objava tega akta.
- 20 Na tretjem mestu Romunija trdi, da ta rešitev toliko bolj velja glede na konkretne okoliščine, v katerih so bili romunski organi uradno obveščeni o izpodbijanem sklepu in je bil ta sklep objavljen. V obravnavani zadevi naj bi pravno negotovost, ker je bil izpodbijani sklep ne le predmet uradne obvestitve, ampak tudi objavljen, povečevale razlike med besedilom, ki ga je Komisija 14. junija 2018 posredovala stalnemu predstavništvu Romunije, in besedilom, ki je bilo 15. junija 2018 objavljeno v *Uradnem listu*, ki naj bi kazale, da je bilo prvo besedilo najmanj nepopolno.
- 21 Romunija nazadnje meni, da je bila zakonitost postopka uradne obvestitve ogrožena, ker je bilo besedilo, o katerem je bila ta država uradno obveščena, nepopolno. V praksi naj bi bil trenutek, od katerega je bila dovolj jasno in natančno seznanjena z vsebino izpodbijanega sklepa in razlogi, na katerih ta temelji, trenutek objave celotnega besedila. Zato naj bi dvomesečni rok za vložitev tožbe začel teči na datum objave izpodbijanega sklepa v *Uradnem listu*, to je 15. junija 2018, in naj bi se moral podaljšati za štirinajst dni, določenih v členu 59 Poslovnika, in za nespremenljivo obdobje desetih dni zaradi oddaljenosti, določeno v členu 60 tega poslovnika.
- 22 V zvezi s tem je treba na eni strani spomniti, da je treba v skladu s členom 263, šesti odstavek, PDEU ničnostno tožbo vložiti „v dveh mesecih od objave akta ali njegovega uradnega obvestila tožniku, če tega ni bilo, pa od dneva, ko je zanj izvedel“.
- 23 Poleg tega se v skladu s členom 60 Poslovnika procesni roki zaradi oddaljenosti podaljšajo za enkratno obdobje desetih dni.
- 24 V skladu z ustaljeno sodno prakso so roki za vložitev tožbe na podlagi člena 263 PDEU del javnega reda ter jih stranke in sodišče ne morejo spreminjati (sodba z dne 23. januarja 1997, Coen, C-246/95, EU:C:1997:33, točka 21; sklepa z dne 19. aprila 2016, Portugalska/Komisija, T-550/15, neobjavljen, EU:T:2016:237, točka 22, in z dne 19. aprila 2016, Portugalska/Komisija, T-551/15, neobjavljen, EU:T:2016:238, točka 22).

- 25 Cilj predpisov Unije o rokih za vložitev tožbe je izpolniti zahtevo po pravni varnosti in zadostiti nujnosti izogibanja vsakršni diskriminaciji ali vsakemu samovoljnemu ravnanju pri izvajanju sodne oblasti (glej v tem smislu sklepe z dne 16. novembra 2010, Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert/Komisija, C-73/10 P, EU:C:2010:684, točka 52; z dne 18. decembra 2012, Nemčija/Komisija, T-205/11, neobjavljen, EU:T:2012:704, točka 40, in z dne 19. aprila 2016, Portugalska/Komisija, T-550/15, neobjavljen, EU:T:2016:237, točka 23).
- 26 Na drugi strani je treba spomniti, da je v smislu člena 263, šesti odstavek, PDEU uradno obvestilo postopek, s katerim avtor o posamičnem aktu, kot je sklep, sprejet na podlagi člena 297(2), tretji pododstavek, PDEU, obvesti njegove naslovnike in jim tako omogoči, da se seznanijo z njegovo vsebino in razlogi, na katerih temelji (sklepi z dne 2. oktobra 2014, Page Protective Services/ESZD, C-501/13 P, neobjavljen, EU:C:2014:2259, točka 30; z dne 18. decembra 2012, Madžarska/Komisija, T-320/11, neobjavljen, EU:T:2012:705, točka 19 in navedena sodna praksa, ter z dne 19. aprila 2016, Portugalska/Komisija, T-550/15, neobjavljen, EU:T:2016:237, točka 24).
- 27 Poleg tega iz člena 297(2), tretji pododstavek, PDEU izhaja, da se drugače kakor za akte, ki morajo biti objavljeni v *Uradnem listu*, o sklepih, v katerih je določeno, na koga so naslovljeni, uradno obvestijo naslovljenci, učinkovati pa začnejo s takšnim obvestilom (sodba z dne 17. maja 2017, Portugalska/Komisija, C-337/16 P, EU:C:2017:381, točka 35; sklepa z dne 18. decembra 2012, Madžarska/Komisija, T-320/11, neobjavljen, EU:T:2012:705, točka 20, in z dne 19. aprila 2016, Portugalska/Komisija, T-550/15, neobjavljen, EU:T:2016:237, točka 25).
- 28 Iz razlage člena 263, šesti odstavek, PDEU v povezavi s členom 297(2), tretji pododstavek, PDEU, je, kar zadeva ničnostne tožbe, razvidno, da je treba za določitev začetka teka roka za vložitev tožbe upoštevati datum objave, kadar je ta objava, ki je pogoj za začetek veljavnosti akta, določena s to pogodbo, in datum uradnega obvestila v drugih primerih, ki so navedeni v členu 297(2), tretji pododstavek, PDEU, med katere spadajo sklepi, v katerih je določeno, na koga so naslovljeni (sodba z dne 17. maja 2017, Portugalska/Komisija, C-337/16 P, EU:C:2017:381, točka 36).
- 29 Sodišče je to razlago člena 263, šesti odstavek, PDEU potrdilo z ugotovitvijo, da je v zvezi z aktom, v katerem je določeno, na koga je naslovljen, verodostojno samo besedilo, o katerem so naslovniki obveščeni uradno, čeprav je bil ta akt tudi objavljen v *Uradnem listu* (sodbi z dne 13. julija 1966, Consten in Grundig/Komisija, 56/64 in 58/64, EU:C:1966:41, str. 491, ter z dne 17. maja 2017, Portugalska/Komisija, C-337/16 P, EU:C:2017:381, točka 37).
- 30 V obravnavani zadevi pa je v izpodbijanem sklepu izrecno določeno, da je naslovnica Romunija, kot je razvidno iz njegovega člena 2, o tem sklepu pa je bilo stalno predstavništvo Romunije uradno obveščeno 14. junija 2018. Poleg tega Romunija ne zanika, da je naslovnica izpodbijanega sklepa in da je bila o njem uradno obveščena 14. junija 2018.
- 31 Zato je v skladu s členom 297(2), tretji pododstavek, PDEU izpodbijani sklep kot posamičen akt, ki je naslovljen na Romunijo, začel za Romunijo učinkovati, ko je bila o njem uradno obveščena 14. junija 2018. Romunija se je zaradi te uradne obvestitve lahko seznanila z vsebino navedenega sklepa in razlogi, na katerih temelji.
- 32 Tako je treba ugotoviti, da je rok za vložitev tožbe zoper izpodbijani sklep začel teči z uradno obvestitvijo stalnega predstavništva Romunije o tem sklepu, in ne z njegovo objavo v *Uradnem listu*.
- 33 Poleg tega se člen 59 Poslovnika v obravnavani zadevi ne more uporabiti, ker se uporablja le v primerih, ko začne rok za vložitev tožbe zoper akt institucije teči od objave tega akta v *Uradnem listu*.
- 34 Te ugotovitve ni mogoče ovreči s trditvami Romunije.

- 35 Romunija v bistvu trdi, da je začetek roka za vložitev tožbe v obravnavani zadevi objava izpodbijanega sklepa v *Uradnem listu*, in ne uradno obvestilo o njem. To naj bi izhajalo, prvič, iz neobstoja povezave med merilom začetka roka za vložitev ničnostne tožbe zoper akt institucije in trenutkom začetka veljavnosti tega akta, drugič, iz neznačilnega položaja, nastalega zaradi ustaljene prakse Komisije, da objavlja take sklepe in hkrati o njih uradno obvesti naslovnike, ter tretjič, iz razlik med besedilom navedenega sklepa, ki je bilo predmet uradne obvestitve, in objavljenim besedilom tega sklepa.
- 36 Na prvem mestu Romunija zatrjuje, da v skladu s sodno prakso trenutek, ko začne akt veljati ali imeti pravne učinke, ni samodejno in vedno začetek dvomesečnega roka za vložitev ničnostne tožbe in da je za uveljavljanje pravice do vložitve tožbe upoštevana funkcija, ki je dejansko obveščati o vsebini akta Unije. Iz neobstoja povezave med začetkom roka za vložitev ničnostne tožbe zoper akt institucije Unije in trenutkom, ko ta akt začne veljati, naj bi izhajalo, da je lahko začetek roka za vložitev ničnostne tožbe zoper izpodbijani sklep, tudi če je ta že začel veljati in učinkovati za Romunijo, njegova poznejša objava v *Uradnem listu*.
- 37 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da utemeljitev Romunije temelji na zamenjevanju pogojev dopustnosti ničnostne tožbe iz člena 263 PDEU in pogojev veljavnosti akta, ki se izpodbija s tako tožbo (glej v tem smislu sklep z dne 11. decembra 2006, MMT/Komisija, T-392/05, neobjavljen, EU:T:2006:382, točka 33). S to utemeljitvijo torej ni mogoče povzročiti dvoma o upoštevnosti uradne obvestitve o izpodbijanem sklepu kot začetku roka za vložitev tožbe.
- 38 Poleg tega je utemeljitev Romunije brezpredmetna, ker navaja več primerov sodne prakse, v katerih je bila objava res začetek roka za vložitev tožbe, vendar le zaradi neobstoja uradne obvestitve tožeče stranke o zadevnem aktu. V obravnavani zadevi pa je bila Romunija kot naslovnica izpodbijanega sklepa ustrezno uradno obveščena o njem in ta obvestitev je tista, ki zanjo pomeni začetek roka za vložitev tožbe.
- 39 Kar zadeva trditev Romunije, da je Sodišče v sodbi z dne 10. marca 1998, Nemčija/Svet (C-122/95, EU:C:1998:94, točka 35), trdilo, da je začetek roka za vložitev tožbe zoper akt Unije objava tega akta, čeprav ta ni upoštevana za začetek veljavnosti tega akta, je dovolj spomniti, da je bil v navedeni zadevi izpodbijani akt uredba, ki je bila sprejeta na podlagi mednarodnega sporazuma, ki ga je sklenila Unija, to je splošen akt, naslovljen na vse države članice, z objavo katerega v *Uradnem listu* je začel teči rok za vložitev tožbe in ki ni bil predmet uradne obvestitve (glej v tem smislu sklep z dne 4. julija 2012, ICO Satellite/Komisija, T-350/09, neobjavljen, EU:T:2012:341, točka 36). Sodišče je v tej sodbi navedlo, da je merilo datuma seznanitve z aktom kot začetka roka za vložitev tožbe podredno glede na merilo objave akta ali uradne obvestitve o njem. Iz tega nikakor ne izhaja, da je merilo uradne obvestitve podredno glede na merilo objave.
- 40 Prav tako je v zvezi s povezano trditvijo, da je Splošno sodišče v sklepu z dne 21. novembra 2005, Tramarin/Komisija (T-426/04, EU:T:2005:405, točka 49), navedlo, da „v zvezi z akti, ki so v skladu s stalno prakso zadevne institucije predmet objave [...], rok za vložitev tožbe začne teči z datumom objave“, dovolj poudariti, da v navedeni zadevi naslovník odločbe, ki je bila predmet uradne obvestitve, ni bila tožeča stranka, ampak zainteresirana tretja oseba. V obravnavani zadevi pa je bila Romunija kot naslovnica izpodbijanega sklepa ustrezno uradno obveščena o spornem sklepu.
- 41 Poleg tega je v zvezi s sklicevanjem na sodbo z dne 23. aprila 2013, Gbagbo in drugi/Svet (od C-478/11 P do C-482/11 P, EU:C:2013:258, točki 58 in 59), dovolj poudariti, da je Sodišče v njej presodilo, da se člen 263, šesti odstavek, PDEU ne bi uporabljal enotno, če bi se štel, da je glede oseb in subjektov, ki so uvrščeni na sezname iz prilog k aktom, sprejetim na podlagi določb o skupni zunanji in varnosti politiki, začetek roka za vložitev tožbe za razglasitev ničnosti dan objave zadevnega akta, ne pa dan uradne obvestitve zadevnih oseb o tem aktu. Po mnenju Sodišča je iz navedenega izhajalo, da čeprav akti, kot so sporni akti, začnejo veljati glede na objavo, začne rok za vložitev tožbe za razglasitev ničnosti teh aktov na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU za vsakega od teh oseb in subjektov teči z dnem, ko je izpolnjena obveznost, da so o teh aktih obveščeni. Iz te sodbe očitno

izhaja, da je treba merilo uradne obvestitve ali posamičnega sporočanja uporabiti kot začetek roka za vložitev tožbe, tudi ko merilo objave določa začetek veljavnosti zadevnega akta. S to sodno prakso se torej nikakor ne more podpreti teza Romunije, v skladu s katero je začetek roka za vložitev tožbe objava, ker se z navedeno sodno prakso ta teza, prav nasprotno, formalno zavrača celo v primeru, ko objava določa, kdaj zadevni akt začne veljati in imeti pravne učinke.

- 42 Na drugem mestu se Romunija sklicuje na obstoj dolgoletne ustaljene prakse Komisije, da svoje sklepe o izključitvi nekaterih odhodkov iz naslova Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Unije objavi v *Uradnem listu* ter hkrati o njih uradno obvesti naslovnike. V takem neznačilnem položaju, ko je posamični akt tudi objavljen, naj bi se naslovniki z vsebino akta in razlogi, na katerih temelji, da lahko uveljavljajo pravico od vložitve tožbe v dvomesečnem roku iz člena 263, šesti odstavek, PDEU, lahko seznanili z objavo, in ne z uradno obvestitvijo. Kadar je torej naslovnik z aktom seznanjen na dva načina, v tem primeru z objavo in uradno obvestitvijo, naj bi načelo pravne varnosti in pravica do učinkovitega sodnega varstva zahtevala, da je začetek dvomesečnega roka za vložitev ničnostne tožbe datum objave akta, in ne datum uradne obvestitve o njem.
- 43 V zvezi s tem je treba najprej spomniti, da je Splošno sodišče v sodbi z dne 15. septembra 1998, BP Chemicals/Komisija (T-11/95, EU:T:1998:199, točke od 48 do 51), ugotovilo, da obstaja ustaljena praksa Komisije, da objavlja sklepe, kot je bil sklep v zadevi, v kateri je bila izdana ta sodba, in sicer sklep na področju državnih pomoči, in menilo, da je tožeča stranka lahko upravičeno pričakovala, da bo sporni sklep objavljen v *Uradnem listu*. Vendar čeprav je res, da je Splošno sodišče v bistvu štelo, da je torej rok za vložitev tožbe zoper zadevni sklep začel teči s to objavo, je pojasnilo, da to velja le in samo, če tožeča stranka o spornem sklepu pred tem ni bila uradno obveščena. Zato je iz navedene sodbe razvidno, da je treba – tudi če bi se predpostavljalo, da obstaja ustaljena praksa Komisije, da objavlja sklepe, kakršen je ta v obravnavani zadevi, o izključitvi odhodkov iz financiranja kmetijskih skladov Unije – za namene računanja roka za vložitev tožbe upoštevati uradno obvestilo držav članic naslovnic o navedenem sklepu, in ne objave tega sklepa v *Uradnem listu*, če je do nje prišlo pozneje (glej v tem smislu sklepa z dne 23. novembra 2015, Slovenija/Komisija, T-118/15, neobjavljen, EU:T:2015:912, točki 27 in 28, ter z dne 19. aprila 2016, Portugalska/Komisija, T-550/15, neobjavljen, EU:T:2016:237, točki 35 in 36). V obravnavani zadevi pa ni sporno, da je bila Romunija o izpodbijanem sklepu uradno obveščena pred njegovo objavo.
- 44 Dalje, Romunija ne more učinkovito trditi, da je Komisija pri naslovnikih ob upoštevanju okoliščin vzbudila legitimno pričakovanje, da bo prišlo do objave v *Uradnem listu* vsakič, ko sprejme sklepe, kot je izpodbijani sklep, in da nastopijo posledice, ki običajno nastopijo ob objavi sklepov, za katere predpisi Unije izrecno določajo obveznost objave. Ne navaja namreč ničesar, da bi lahko trdila, da ji je Komisija v zvezi s tem dala natančna zagotovila (glej v tem smislu sodbo z dne 16. decembra 2010, Kahla Thüringen Porzellan/Komisija, C-537/08 P, EU:C:2010:769, točka 63 in navedena sodna praksa; sklepa z dne 23. novembra 2015, Slovenija/Komisija, T-118/15, neobjavljen, EU:T:2015:912, točka 28, in z dne 19. aprila 2016, Portugalska/Komisija, T-550/15, neobjavljen, EU:T:2016:237, točka 37).
- 45 Poleg tega je v zvezi s trditvijo, da je taka razlaga člena 263 PDEU v nasprotju z načelom pravne varnosti in pravico do učinkovitega sodnega varstva, dovolj spomniti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso ta razlaga v celoti skladna s ciljem rokov za vložitev pritožbe in tožbe, katerih namen je zagotavljanje pravne varnosti s tem, da se prepreči časovno neomejeno izpodbijanje aktov Unije s pravnimi učinki (sodbe z dne 7. julija 1971, Müllers/ESO, 79/70, EU:C:1971:79, točka 18; z dne 17. februarja 1972, Richez-Parise/Komisija, 40/71, EU:C:1972:9, točka 6, in z dne 12. julija 1984, Moussis/Komisija, 227/83, EU:C:1984:276, točka 12), in ki ustrezajo nujnosti izogibanja vsakršni diskriminaciji ali vsakemu samovoljnemu ravnanju pri izvajanju sodne oblasti (sodbe z dne 4. februarja 1987, Cladakis/Komisija, 276/85, EU:C:1987:57, točka 11; z dne 29. junija 2000, Politi/ETF, C-154/99 P, EU:C:2000:354, točka 15, in z dne 5. marca 2008, Combescot/Komisija, T-414/06 P, EU:T:2008:58, točka 43).

- 46 Dalje je v zvezi s povezano trditvijo, da je Sodišče v sodbi z dne 19. decembra 2012, Leno Merken (C-149/11, EU:C:2012:816, točka 39), trdilo, da je treba, če besedilo določbe ni jasno, upoštevati okvir, v katerega se umešča ta določba, in cilje, ki jih uresničuje, dovolj spomniti, da ni sporno, da formulacija člena 263 PDEU samega ali v povezavi s členom 297 PDEU ne vzbujata nobenega dvoma (glej v tem smislu sklepa z dne 23. novembra 2015, Slovenija/Komisija, T-118/15, neobjavljen, EU:T:2015:912, točka 31, in z dne 19. aprila 2016, Portugalska/Komisija, T-550/15, neobjavljen, EU:T:2016:237, točka 33).
- 47 Nazadnje je treba ugotoviti, da prav sprejetje zgolj merila uradne obvestitve kot začetka roka za vložitev ničnostne tožbe zoper akte, v katerih je določeno, na koga so naslovljeni, zagotavlja pravno varnost in učinkovito sodno varstvo, drugače kot mešana rešitev, kot jo priporoča Romunija in v skladu s katero bi se moral naslovnik akta, ki je bil o njem ustrezno uradno obveščen, pozanimati o njegovi morebitni in negotovi – ker je neobvezna – objavi v *Uradnem listu*.
- 48 Na tretjem mestu Romunija v bistvu trdi, da bi moral biti začetek roka za vložitev tožbe popolna objava izpodbijanega sklepa, in ne nepopolna uradna obvestitev. Po njenem mnenju iz obstoja razlik med besedilom izpodbijanega sklepa, ki je bil predmet uradne obvestitve 14. junija 2018, in besedilom, objavljenim 15. junija 2018, izhaja, da je bila uradna obvestitev stalnega predstavništva Romunije nepopolna in da ji ni omogočila seznanitve z vsebino akta. Glede tega se najprej sklicuje na razlike v določbah, ki se nanašajo na druge države članice. Dalje, v zvezi z določbami, ki se nanašajo na Romunijo, trdi, da so v proračunskih postavkah 6701 in 6711 informacije, navedene v petem stolpcu za ukrep „Potrditev“ v zvezi z letoma 2015 in 2014, nepopolne ob upoštevanju razlogov „Najverjetnejša napaka pri EKSRP ne-IAKS“ in „Najverjetnejša napaka pri EKSRP IAKS“, saj je v različici, ki je bila predmet uradne obvestitve, le dvoumno omenjen „znesek“ („sumă“ v romunščini). Po njenem mnenju se te razlike nanašajo na bistvene vidike, kot so ukrepi, razlogi in vrsta popravkov, ter neposredno vplivajo na odločitev za vložitev ničnostne tožbe in način priprave te tožbe. Poleg tega trdi, da se nekatere razlike nanašajo prav na uporabo formulacije „ocenjeni znesek“, ki se izpodbija v tožbi.
- 49 V zvezi s tem je treba spomniti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso uradna obvestitev o sklepu ustrezna, če je bil ta sporočen njegovemu naslovniku in se je ta z njim lahko seznanil. Glede zadnjega pogoja je Sodišče menilo, da je izpolnjen, če se je naslovnik lahko seznanil z vsebino tega sklepa in razlogi, na katerih temelji (glej sodbi z dne 17. maja 2017, Portugalska/Komisija, C-337/16 P, EU:C:2017:381, točki 47 in 48, ter z dne 21. marca 2019, Eco-Bat Technologies in drugi/Komisija, C-312/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:235, točki 25 in 26).
- 50 Iz tega sledi, da povsem formalna napaka ali opustitev, ki – tudi če ni povsem formalna – naslovniku vročenega sklepa ne preprečuje, da se seznanijo z njegovo vsebino in razlogi, ne vpliva na uporabo roka za vložitev tožbe iz člena 263, šesti odstavek, PDEU (glej v tem smislu sodbi z dne 17. maja 2017, Portugalska/Komisija, C-337/16 P, EU:C:2017:381, točke od 48 do 50, ter z dne 21. marca 2019, Eco-Bat Technologies in drugi/Komisija, C-312/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:235, točka 27).
- 51 V obravnavani zadevi je treba najprej zatrjevani obstoj morebitnih razlik v določbah, ki se nanašajo na druge države članice, zavrniti kot vsekakor neupoštevani in brezpredmetni za tožbo Romunije (glej v tem smislu sklep z dne 19. aprila 2016, Portugalska/Komisija, T-550/15, neobjavljen, EU:T:2016:237, točka 42).
- 52 Dalje, kar zadeva določbe, ki se nanašajo na Romunijo, je treba seveda, kot je to storila Komisija v odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča, poudariti, da obstajajo, kar zadeva peti stolpec preglednice v Prilogi k izpodbijanemu sklepu, manjše razlike med različico tega sklepa, o kateri je bila ta država uradno obveščena, in njegovo objavljeno različico. V različici, o kateri je bilo stalno predstavništvo Romunije uradno obveščeno, je zaradi težav, nastalih pri tisku preglednice v Prilogi k izpodbijanemu

sklepu, manjkala beseda „estimată“ (ocenjen), uporabljena v vrsti popravka „sumă estimată“ (ocenjeni znesek), ker je presegla okvir polj preglednice za nekatere proračunske postavke, v katerih je bila prikazana le beseda „sumă“ (znesek). Te težave v različici, objavljeni v *Uradnem listu*, ni bilo več.

- 53 Vendar je treba ugotoviti, da ta težava pri tisku ne more škoditi razumevanju informacij v Prilogi. Ugotoviti je namreč treba, da so lahko v tem petem stolpcu navedene le štiri vrste popravkov, in sicer, prvič, „enkratna pomoč“ za popravke, za katere je mogoče opredeliti neupravičene zneske („punctuală ou calculată“ v romunščini), drugič, „pavșal“ za pavšalne popravke („rată forfetară“ v romunščini), tretjič, „ocenjeni znesek“ za popravke, ekstrapolirane na podlagi znanega zneska („sumă estimată“ v romunščini), in četrtič, „ekstrapolirano“ za popravke, ekstrapolirane na podlagi znanega odstotka („extrapolate“ v romunščini). Ker imajo tri vrste popravkov v romunščini imena, ki so popolnoma drugačna od besede „sumă“ (znesek), lahko ta očitno in brez vsakršne dvoumnosti ustreza le vrsti popravka „sumă estimată“ (ocenjeni znesek).
- 54 Poleg tega Komisija pojasnjuje, da naj bi Romunija zadevne preglednice prejela tudi v elektronskem sporočilu, ki ga je njen generalni sekretariat poslal 15. junija 2018. V tem primeru bi že zgolj branje Priloge, poslana v elektronskem sporočilu, zadostovalo za razjasnitev teh razlik.
- 55 Dalje, ker Romunija izpodbija uporabo formulacije „sumă estimată“ (ocenjeni znesek), je treba, kot je Komisija odgovorila na vprašanje Splošnega sodišča, poudariti, da sta bila dva popravka dejansko pomotoma razvrščena kot „sumă estimată“ (ocenjeni znesek) namesto kot „rată forfetară“ (pavșal).
- 56 Vendar je treba ugotoviti, da se je ta napaka pojavila hkrati v besedilu, o katerem je Komisija 14. junija 2018 uradno obvestila stalno predstavništvo Romunije, in besedilu, objavljenem 15. junija 2018 v *Uradnem listu*, tako da Romunija ne more trditi, da ji je taka napaka preprečila, da bi tožbo vložila v predpisanem roku.
- 57 Poleg tega Komisija pojasnjuje, da ta majhna redakcijska napaka ni bila storjena niti v okviru upravnega postopka niti v zbirnem poročilu (*summary report*), ki vsebuje obrazložitev izpodbijanega sklepa. V tem primeru ni moglo biti nobene zmede glede narave popravka.
- 58 Zato je treba šteti, da take manjše razlike med besedilom, ki je bilo predmet uradne obvestitve, in objavljenim besedilom, ki so bile posledica težav pri tisku preglednice v Prilogi k izpodbijanemu sklepu, in manjša redakcijska napaka, skupna obema besediloma, Romuniji niso mogle preprečiti, da se dovolj jasno in natančno seznanijo z vsebino tega sklepa, razume razloge, na katerih temelji, in tožbo zoper ta sklep vložijo v predpisanem roku (glej v tem smislu sklep z dne 19. aprila 2016, Portugalska/Komisija, T-550/15, neobjavljen, EU:T:2016:237, točka 43).
- 59 Tako je treba potrditi ugotovitev iz točke 32 zgoraj, da je rok za vložitev tožbe zoper izpodbijani sklep začel teči z uradno obvestitvijo stalnega predstavništva Romunije o tem sklepu, in ne z njegovo objavo v *Uradnem listu*.
- 60 Posledično se je ob upoštevanju vsega navedenega in v skladu s členoma 58 in 60 Poslovnika rok za vložitev tožbe, skupaj s podaljšanjem zaradi oddaljenosti, iztekel 24. avgusta 2018 ob polnoči.
- 61 Romunija pa je tožbo vložila šele 7. septembra 2018.
- 62 Iz tega sledi, da je bila tožba očitno vložena po izteku predpisanega roka in je zato prepozna.
- 63 Nazadnje, Romunija ni dokazala – niti se ni na to sklicevala – obstoja opravičljive zmote ali nepredvidenih okoliščin ali višje sile, na podlagi katerih bi bilo mogoče odstopiti od predpisanega roka na podlagi člena 45, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, ki se na podlagi člena 53 tega statuta uporablja za postopek pred Splošnim sodiščem.

64 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba to tožbo v celoti zavreči kot nedopustno.

Stroški

65 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

66 Ker Romunija ni uspela, se ji v skladu s predlogi Komisije poleg plačila lastnih stroškov naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila Komisija.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat)

sklenilo:

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.

2. Romunija poleg svojih stroškov plača stroške Evropske komisije.

V Luxembourg, 30. aprila 2019.

Sodni tajnik
E. Coulon

Predsednik
A. M. Collins